

عنوان مقاله:

تاثیر پذیری ملک الشعراء بهار و احمد شوقی از فابل های لافونتن در تحول سنت ادبی ایران و مصر

محل انتشار:

دوفصلنامه پژوهش های دستوری و بلاغی، دوره 7، شماره 11 (سال: 1396)

تعداد صفحات اصل مقاله: 32

نویسندگان:

عفت نقابی - دانشیار گروه زبان و ادبیات فارسی دانشگاه خوارزمی

اکرم زارعیان - دانش آموخته کارشناسی ارشد دانشگاه خوارزمی

خلاصه مقاله:

نقش ترجمه در وام گیری، اقتباس و بومی سازی آثار ادبی و در نهایت در تحول ادبی کشورها بسیار برجسته و غیر قابل انکار است؛ تا آنجا که می توان گفت نمونه های موفق وام گیری ادبی با تکامل بخشیدن به مقوله بندی های مرسوم در یک فرهنگ معین و پیچیده کردن آنها، موجب تحول ادبی نظام مند در پیکره فرهنگ می شوند. شایان ذکر است که عصر مشروطیت در ایران و نهضت در مصر، وضعیت فرهنگی مشابهی داشته اند؛ به طوری که وضعیت شعر در ادبیات عرب پیش از نهضت و وضع شعر فارسی در عصر بازگشت ادبی دچار ضعف و انحطاط چشمگیری بوده است. آنچه مهم است اینکه در این عصر برخی از شاعران و نویسندگان برجسته برای رهایی از این تنگناها و شرایط حاکم اجتماعی و سیاسی و فرهنگی، از طریق ترجمه و وام گیری ادبی از دیگر فرهنگ ها در بومی سازی آثار ادبی کوشش های بسیار نموده و دست آوردهای ادبی مشابهی داشته اند که برای مقایسه و مقارنه قابل تامل هستند. از همین رو با عنایت به همزمانی ملک الشعراء بهار و احمد شوقی در این جستار بر آنیم که ضمن نشان دادن نقش این دو شاعر در تحول و تجدد نظام ادبی در ایران و مصر، به چگونگی تاثیرپذیری این شاعران از فابل های لافونتن بپردازیم و با ارائه اشتراکات و تفاوت شیوه فردی هریک در بومی سازی مفاهیم ترجمه شده، به نوع انتقال مفاهیم وام گرفته شده هر یک از آنها دست یابیم.

کلمات کلیدی:

ادبیات تطبیقی، بهار، شوقی، لافونتن، تحول ادبی، وام گیری ادبی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/871910>

